

i Rejsegodtgørelse. Saa faar han dertil 8 Kr. i Diæter. Det er en smuk Dagløn at give en Mand, som skal fungere som Dømmer ved et Dyrskue. Jeg synes nok, Ministeren kunde anvende en noget større Sparsommelighed med den Sum, som han er sat til at varetage.

Jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger om Tilskuddene til vore Husmandsforeninger; de findes i Betænkningen under Nr. 37. Vi have fra Socialdemokratiets Side forlangt Oplysningskrivelser fra Ministeriet om, hvilke Beløb Husmandsforeningerne have faaet, og hvilket Medlemstal de have. Det viser sig, at de ere i meget frodig Fremgang. De havde i Fjor 8,974 Medlemmer, Aaret efter 11,670, altsaa er Medlemstallet paa et Aar steget med 2,696. Det gælder alle Husmandsforeninger paa een nær, en lille Forening, nemlig Dansk Husmandsforening, der har været i en ringe Tilbagegang, medens, som sagt, alle de andre vise en glædelig Fremgang. Skønt Medlemsantallet er steget, er Tilskuddet fra Statens Side ikke steget, det er uforandret 8,000 Kr. i Aar som i Fjor. Gennemgaar man de indsendte Regnskaber og ser de Ønsker, Foreningens Bestyrelse har fremsat overfor Landbrugsministeren, maa man for det første indrømme, at de Penge, der gives, anvendes med den største Økonomi og Forstandighed. Dernæst fremgaar det endvidere af deres Ønsker, at der kunde være god Grund for Ministeren til at stille sig mere imødekommende overfor de fremkomne Andragender. Jeg skal saaledes nævne, at de sjællandske og lolland-falsterske Foreninger have andraget om et Tilskud paa 3,000 Kr., Ministeren har tilstaaet 2,500 Kr.

Naar man undersøger, hvad disse Husmandsforeninger bruge deres Penge til, viser det sig for det første, at de bruge en meget betydelig Del heraf til Foredrag og Rejser, idet de omkring i deres Sogneforeninger lade holde belærende Foredrag særlig vedrørende Husmandsbrug. Dernæst have de indført Regnskabskursus, da man mener, at det er nødvendigt for en Husmand, der vil have ordentlig Rede paa sin Bedrift, at føre et Regnskab. Der er sikkert mange Husmænd, som ere meget lidt kyndige i at føre et Regnskab, og derfor er det vist meget formaalstjenligt, at man har ladet udarbejde Lærebøger og lærer dem, hvordan et Regnskab for et Husmandsbrug skal føres. Dernæst uddele Foreningerne til deres Medlemmer smaa landøkonomiske Skrifter. De have

flere Steder indrettet Forevisningshaver, det vil sige Haver, dyrkede paa mønsterværdig Maade, hvor Medlemmerne kunne søge hen og se i Praksis, hvordan et økonomisk Havebrug skal drives. Saa have de naturligvis nogle Administrationsudgifter, men disse ere meget smaa, her er ikke Tale om Diæter paa 8 Kr., heller ikke Tale om Rejsegodtgørelser af 2 Kr. pr. løbende Mil. Deres Administration er uhyre billig. Endvidere uddele Foreningerne forskellige Slags Plantefrø. Det er, som vi vide, af allerstørste Vigtighed, at den Saasæd, der faas, er god. Den uddeles ganske vist kun i smaa Portioner, det er hverken i Tønde- eller Skæppevis, men nogle Pund af anerkendte gode Frøsorter uddeles, og naar den enkelte Mand faar det, kan han deraf igen avle Saa-sæd og blive i Stand til at forbedre sin Afgrøde.

Den jyske Husmandsforening har andraget om 3,960 Kr., men Ministeren har kun villet give den 3,000 Kr. De fynske Husmandsforeninger ere i Virkeligheden blevne endnu værre behandlede. De have andraget om at faa 2,600 Kr., men Ministeren er gaaet ned til kun 1,600 Kr., og det uagtet disse Foreninger ere i glædelig Fremgang. De havde forrige Aar 2,000 Medlemmer, men i Aar 2,175, saa det kan ikke være af Hensyn til Medlemstallet, at Ministeren har sat Statstilskuddet saa betydeligt ned for dem. Jeg ved, at dette mellem de fynske Husmænd har vakt nogen Misfornøjelse, idet Foreningerne gaa ud fra, at naar deres Medlemstal er vokset og deres Virksomhed betydelig udvidet, kunde de dog i det mindste faa samme Tilskud, som de have haft Aaret forud. Paa Grundlag deraf have de lagt deres Budget og hele deres Virksomhedsplan, og det er naturligvis et slemt Afbræk, naar en Indtægt paa 400 Kr. glipper for en Forening. Som sagt, det har vakt — det ved jeg — megen Misfornøjelse blandt de fynske Husmænd, at den højtærede Minister har været saa karrig netop overfor denne Forening. I det hele taget synes jeg, der kunde være god Grund til netop paa Grundlag af de Andragender, som ere indgivne til Ministeren, og som have været forelagte for Finansudvalgets Medlemmer, at tage denne Sag op igen til fornyet Overvejelse til 3die Behandling. Jeg tror, at de Penge, der gives til Husmandsforeningerne, ere vel udgivne; de blive administrerede med Forstandighed og med stor Økonomi, saaledes at man kan være sikker paa, at